

Vastuväidete esitaja:

Alo Abel

24.12.2017

Saaja:

e-post kohtlavv@kohtlavv.ee
Toila valla Kohtla vallavalitsus
Järve küla Toila Vald
Ida-Virumaa

Käesolevaga esitan Tarumipesa katastriüksuse detailplaneeringule alljärgnevad vastuväited:

1. Reoveekäitlus.

Tarumipesa katastriüksusel planeeritav reoveekäitlus näeb ette puhastatud reovee immutamise pinnasesse. Kaardi järgi asub reovee pinnasesse immutamise kohas altkaevandatud ja langetatud alal Kohtla kaevanduse veostrekk, mis jõuab otse SA Eesti Kaevandusmuuseumi maa-aluste käikude veetõkkeseinte taha.

Vee aeglase pinnasesse imbumise asemel voolaks vesi otse maa-alustesse tühimikesse, kuna planeeritava immutusväljaku all on samaaegselt nii kaeveõõned kui ka langetatud ala, kus põlevkivikihi katendi struktuur ja veepidavus on rikutud, mis analoogsena karstialale võimaldab reostusel otse põhjavette voolata.

Imbväljaku orienteeruv kõrgus merepinnast on 50 meetrit, muuseumi käikudepõhjal 41 meetrit, vahekaugus reovee imbväljakust muuseumi veetõkkeni on 350 meetrit, veetase Kohtla kaevandusväljal hetkeseisuga 43 meetrit. Tarumipesa kinnistul pinnasesse imbuv vesi voolab liigveeperioodil üle veetõkketammi muuseumi käikudesse, kust pumbatakse ilma puhastamata maapinnale ja suundub mööda lahtist kraavi loodusesse.

Kuna planeeritakse umbes 200 külastajat mahutavat puhkekeskust, siis on reovee kogus suur ja on olemas otsene oht reovee ja fekaalide sissevooluks muuseumi käikudesse. See rikuks muuseumis maa-aluse õhu (võimalik fekaalide hais) ja väljapumbatava vee näitajad, muuseumil tuleks tasuda täiendavat saastetasu vee reostusnäitajate alusel.

Kokkuvõtteks seab Tarumipesa katastriüksusel planeeritav reoveekäitlus ohtu Eesti Kaevandusmuuseumi ainulaadse maa-aluse osa jätkusuutlikuse, sellega koos ka muuseumi püsimise, planeeringuga arendaja poolt saadav kasu on väiksem kui muuseumile tekitatav kahju.

2. Arhitektuurne lahendus.

Detailplaneeringuga plaanitakse ehitada kuppelmaju, mis ei sobi kokku planeeringualaga vahetult külgneva Eesti Kaevandusmuuseumi säilinud hoonestusega. Muuseumi hoonete näol on tegemist ainulaadse tööstuspärandi viimase säilinud kaevanduskompleksiga, mille säilitamiseks on investeeritud miljoneid eurosid Euroopa liidu ja kohaliku omavalitsuse raha. On täiesti lubamatu,

kui vaadet sellisele objektile risustatakse sellega visuaalselt kokkusobimatu hoonestusega. Samas ei võimalda Tarumipesa kinnistu suurus ja asukoht paigutada kuppelmaju kinnistu tagumisse otsa, muuseumi hoonestusest eemale, need jäävad igal juhul muuseumi territooriumilt nähtavaks. Lisaks planeeritakse likvideerida enamuse kinnistul praegu olemasolevast kõrghaljastusest, mis halvendab olukorda veelgi.

Olen seisukohal, et detailplaneeringuga plaanitav ehitustegevus, eriti valitud arhitektuurne lahendus kahjustab oluliselt vaadet Eesti Kaevandusmuuseumi kompleksile, mis on lubamatu, arvestades muuseumi kui üleriigilise tähtsusega arhitektuurilise vaatamisväärsuse ja tööstuspärandi olulisust.

3. Looduskaitseelised piirangud.

Tarumipesa kinnistu lähiümbruses on hulgaliselt III kategooria kaitsealuste liikide alasid, kinnistust 300 meetri kaugusele jäävad järgnevate liikide kasvukohad:

Epipactis helleborine (neiuvaip, laialehine)
Listera ovata (suur käopõll)
Neottia nidus-avis (pruunikas pesajuur)

Kinnistust 750 meetri kaugusele jäävad järgnevate liikide kasvukohad:

Orchis militaris (hall käpp)

III kategooria kaitsealuste liikide alad asuvad RMK metsaaladel, need on kaardistatud tavapärase metsainventeerimise käigus.

Tarumipesa kinnistul olevat metsa on viimati inventeeritud 27.06.2003, tol ajal ei kantud kaardile kaitsealuste liikide alasid.

Seega on äärmiselt tõenäoline, et ka planeeritaval alal võib esineda kaitsealuseid liike või koguni vääriselupaiku, mistõttu on igasugune planeerimis ja ehitustegevus lubamatu enne kaitsealuste liikide esinemise või mitteesinemise kindlakstegemist.

Lugupidamisega,
Alo Abel

allkirjastatud digitaalselt